

Dagbok från Camargue, 22-25 maj 2011

En liten skara Sweor kom en underbart vacker och varm söndagskväll till byn Saint-Laurent d'Aigouze, till familjen Monica och Jean Benoits "Lou Castelet". Vi blev installerade i våra respektive hus och därefter gick vi på en rundvandring i byn, där tjurspelen är så framträdande. Alla byar med självaktning har sin egen tjurarena och uppfödning av tjurar och hästar är mycket viktig i denna trakt. Djuren går lösa på sumpmarkerna i omgivningarna men väl märkta med ägarens sigill (jämför med renarna i Norrland). Cowboys hjälper till att flytta hjordarna för det är omöjligt att gå på dessa sumpmarker.

I byn finns även det numera berömda St. Birgitta-kapellet som har kommit till tack vare familjen Benoits intensiva vilja att hedra heliga Birgitta, Sveriges och pilgrimernas skyddshelgon och, sedan 1999, även Europas. På sin pilgrimsvandring bör Birgitta ha passerat just denna by. Efter introduktionen till Camargue och livet där fick vi en strålande middag hos familjen Benoit.

Nästa dag var det dags för pilgrimsvandringen mot Aigues-Mortes. Vi lämnade ganska tidigt i strålande sol och dagen lovade bli het. Vi gick igenom risfält och lärde oss att Camargue producerar nästan allt ris i Frankrike och dessutom är en stor exportör. Efter promenaden åkte vi bil ner till byn Le Grau du Roi för att äta lunch - en härlig svalka vid havet efter ca. 35 graders värme vid risfälten.

Le Grau du Roi

På eftermiddagen gav vi oss iväg till Aigues-Mortes, Ludvig den heliges stad från 1200-talet. En väl bevarad ringmur runt den gamla staden imponerade, och kyrkan syntes på långt håll. Eftermiddagen tillbringades med rundvandring och shopping i denna underbara miljö.

Väl hemma var det dags för ett svalkande dopp i den lilla poolen på inngården och därefter ännu en härlig middag hos Monica och Jean.

Ringmur Aigues-Mortes

Dag två åkte vi till fågelparken Pont du Gau och fick vårt lystmäte av fåglar. Där fanns flamingos, stående på ett ben, flera sorters hägrar och andra fåglar som trivs i dessa sumpmarker. Vi blev trakterade med en picknicklunch i parken bland fåglarna, med massor av vatten och vin. Vid 35-39 graders värme var törsten stor!

Eftermiddagen var ägnad åt processionen för Svarta Sara i Saintes-Maries de la Mer. Sara är zigenarnas och alla minoriteters skyddshelgon. Ceremonin startade i kyrkan och processionen med präster och pilgrimer från hela världen gick genom byn ner till havet för att få välsignelse. Det var uppåt 39 grader varmt men det bekymrade inte processionen, som sakta makade sig mot havet. Alla gick i vattnet, inklusive hästarna och prästerna med sina kåpor och över alltihopa snurrade helikoptrar. En märklig syn!

För att få plats på camping hade man varit tvungen att komma 14 dagar i förväg, så många ditresta människor fanns på plats.

Kvällen avslutades med en middag i en mycket speciell miljö hos en konstnärinna. Mireille arbetar med drivved och bor i en enkel bostad vid en étang i utkanten av Saintes-Maries de la Mer. Hon bjöd på en strålande måltid med rikligt med mat; tyvärr orkade man knappt smaka av alla delikatesser.

Dag tre var det dags för hemfärd efter frukosten. Stort tack för en jättetrevlig utflykt till Camargue. Vill speciellt tacka Christina Appeltofft, med sin stora lokalkännedom, och naturligtvis värdskapet Monica och Jean Benoit.
Elisabeth Carrick

